

af skibets normale drift. Hermed tages der højde for udviklingen på bjærgningsområdet samtidig med, at ændringen lægger sig tæt op af de øvrige nordiske landes retspraksis på området. Som hidtil kan en aftale om afkald på bjærgeløn eller en ændret fordeling heraf, desuden indgås i forbindelse med forhyring om en bestemt sag.

Ændringen medfører for det første, at et skib, for at være omfattet af bestemmelsen, ikke behøver at drive "ren" bjærgningsvirksomhed. Bjærgning kan være en af flere opgaver, som skibet udfører. Dette kommer til udtryk ved formuleringen "eller på anden måde er egnet til bjærgning, og dette indgår eller kan indgå som en del af skibets normale drift".

I lighed med, hvad der gælder for skibe, der udelukkende udfører bjærgningsopgaver eller varigt er udrustet hertil, medfører ændringen endvidere, at et skib, der bliver udrustet til bjærgning i form af en ombygning, tilpasning eller montering af særligt udstyr, efter at forhyringen er sket, også kan være omfattet af bestemmelsen i § 451, stk. 4. For at en forudgående aftale om afkald på bjærgeløn kan komme på tale i denne situation, er det væsentligt, at det er forudsigeligt for besætningen, at fartøjet kan udføre bjærgningsopgaver, og at det kan indgå som en naturlig del af skibets drift. Er skibet allerede udrustet til bjærgningsvirksomhed, og har det f.eks. udført bjærgningsopgaver, inden forhyringen sker, kan det næppe give anledning til tvivlsspørgsmål om, hvorvidt skibet kan udføre bjærgningsopgaver. Sker ombygningen/udrustningen af skibet derimod efter forhyringen, vil det være af betydning for vurderingen af, hvorvidt forholdet falder ind under bestemmelsen, om skibsføreren og mandskabet ved forhyringen har kunnet påregne, at skibet ville blive brugt til bjærgning, og at bjærgningsvirksomhed ville blive en naturlig del af skibets opgaver. Dette vil typisk være tilfældet, såfremt redieriet, der ejer det pågældende skib, driver bjærgningsvirksomhed og har lignende skibe, som er blevet udrustet til bjærgning, og hvor bjærgningsvirksomhed er en naturlig del af driften. Ved vurderingen af dette, kan det tillige tillægges betydning, om redieriet ved forhyringen har tilkendegivet, hvad skibet skal anvendes til. En aftale om frafald af bjærgeløn indgået ved forhyringen vil naturligvis ikke i sig selv kunne medføre, at betingelserne for frafald af bjærgeløn er opfyldt, men vil afhænge af, om de øvrige betingelser i § 451, stk. 4, er opfyldt.

En aftale efter § 451, stk. 4, kan indgås som led i en individuel ansættelseskontrakt eller i en kollektiv overenskomst.

Til § 2

Lov om Dansk Internationalt Skibsregister

Til nr. 1 (§ 12, nr. 1)

Det foreslås i bestemmelsen, at økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at beslutte, i hvilket omfang bestemmelserne i søloven om skibsregistrering også skal finde anvendelse i forbindelse med registrering af skibe i Dansk Internationalt Skibsregister. Det drejer sig f.eks. om et ændret retsvirkningstidspunkt, om kommunikation med skibsregistret, om et digitalt fuldmagtsregister og om digitale negotiable pantebrev.

Til § 3

Retsplejeloven

Til nr. 1 (§ 478, stk. 4)

Det foreslås, at tvangsfuldbyrdelse skal kunne foretages på grundlag af et registreret digitalt pantebrev. I det omfang en forpligtelse fremgår af et digitalt pantebrev i skibsregistret, stilles der således ikke krav om fremvisning af originalt pantebrev i forbindelse med fuldbyrdelsen.

Bestemmelsen finder alene anvendelse på registrede digitale pantebrev. Den finder derimod ikke anvendelse på registrerede papirbaserede pantebrev.

Til nr. 2 (§ 488, stk. 2)

Det foreslås, at der ved fremsættelsen af anmodning om tvangsfuldbyrdelse i henhold til et registreret digitalt pantebrev ikke fortsat stilles krav om indlevering af originalt pantebrev. Det er tilstrækkeligt, at anmodningen indeholder en entydig henvisning til dokumentet i skibsregistret.

Til nr. 3 (§ 510, stk. 1)

Bestemmelsen, som er en konsekvensændring af skibsregistreringsreglernes overførsel til søloven, er en videreførelse af de gældende regler, hvorefter der ikke uden samtykke fra skyldneren og andre, der har rettigheder over et registreret skib, kan foretages særskilt udlæg i skibets tilbehør. Bestemmelsen omfatter alene det tilbehør, der er nævnt i sølovens § 47, stk. 1-3. Adgangen til at foretage særskilt udlæg i fiskerirettigheder er reguleret i stk. 4.

Til nr. 4 (§ 510, stk. 4)

Efter bestemmelsen finder reglerne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse på en fiskerirettighed, der omfattes af en rettighed over et registreret skib. Dette medfører, at der alene kan foretages særskilt udlæg i en